

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814200209
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8814200209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci navrhovateľa : P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, t.č. W. XXXX/XX, XXX XX F. X, C. H. proti odporcovi: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. D. XXX/XX, Q. A. S., za účasti maloletých detí: mal. F. O., nar. XX.XX.XXXX a mal. B. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom pri matke, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 9P/10/2014 - 61 zo dňa 02.06.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o výživnom a vo výroku o trovách konania.
- II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Súd manželstvo P. O., nar. XX.XX.XXXX a P. O., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu vo Q. nad S., zväzok XX, ročník XXXX, str. XXX, por.č. XX, rozvádza.

Na čas po rozvode súd zveruje maloleté deti F. O., nar. XX.XX.XXXX a B. O., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

Otec sa zaväzuje platením výživného na maloletého F. O., nar. XX.XX.XXXX po 100,- Eur mesačne a na maloletého B. O., nar. XX.XX.XXXX po 50,- Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky, od právoplatnosti tohto rozsudku.

Styk otca s maloletými deťmi je neobmedzený.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania“.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že manželstvo účastníkov konania je dlhodobo a vážne rozvrátené, nemôže plniť svoj účel a obaja zhodne uviedli, že obnovenie

manželského spoluzitia neprichádza do úvahy. Dospel tiež k záveru, že rozvod manželstva nie je v rozpore so záujmami maloletých detí pochádzajúcich z manželstva účastníkov.

Maloleté deti na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matke. Konštatoval, že v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

Vychádzal zo skutkových zistení, podľa ktorých otec maloletých detí ako podnikateľský subjekt má pozastavenú činnosť od 16. 12. 2013 do 16. 12. 2014. Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou zistil, že otec maloletých bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 16. 12. 2013 do 02.02. 2014. Ďalej zo zistení, že otec je zamestnaný u zamestnávateľa U. Q. a jeho čistá mzda v mesiaci február 2014 bola vo výške 9.226,- CZK a v mesiaci marec 2014 9.254,- CZK. Ďalej mal za preukázané z výpisu z daňového priznania, za rok 2012, základ dane vo výške 6.947,50 Eur. Ďalej mal tiež za preukázané, že maloletý F. je žiakom 9. ročníka základnej školy a maloletý B. navštevuje predškolské zariadenie. Obe deti majú náklady spojené s výživou, oblečením, obuvou, uspokojovaním školských potrieb u staršieho syna.

Pri určení výšky vyživovacej povinnosti vychádzal z veku maloletých detí, ich odôvodnených potrieb, zárobkových možností a schopností rodičov. Vychádzal zo zistenia, že otec od druhej polovice decembra 2013 do februára 2014 bol evidovaný ako nezamestnaný, za mesiac január 2014 vycestoval za prácou do C. republiky, kde sa zamestnal a jeho mesačný priemerný príjem je suma 9.240,- CZK. Ďalej poukázal na to, že súdu nedoložil otec dôkazy - uzatvorenie elektronickej registračnej pokladne a k poslednému dňu v tejto bol kumulovaný obrat vo výške 7.279,57 Eur. Otec je zdravý, schopný pracovať a dosahovať pravidelný príjem, jeho vzdelanie a prax automechanika umožňujú nájsť si zamestnanie na súčasnom trhu práce. S prihliadnutím na všetky tieto kritéria určil výživné na maloletého F. v sume 100,- Eur mesačne a na maloletého B. v sume 50,- Eur mesačne.

Poukázal na ustanovenie § 23 ods. 1 ods. 2, § 24, § 25 ods. 1, 2, § 62 ods. 3 1 ods. 2, § 62 ods. 3, 4, § 75 ods. 1 Zákona o o rodine.

O trovách konania rozhodol podľa § 144 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o výživnom a zaviazal prispievať na výživu oboch maloletých detí sumou 30 % zo životného minima.

V odvolaní ďalej uviedol, že stanovená výška výživného je vysoká k jeho platu. Jeho mzda predstavuje sumu 9.226,- Kč a z tejto výplaty má polovicu peňazí poslať, potom znamená, že buď zaplatí nájom a neostaneme mu na stravu a cestovné. Nehovorí tiež o pohľadávkach veriteľov, ktoré treba tiež splácať.

Po odchode do Českej republiky mu pomáhajú známi, má prácu, prestal fajčiť skončil s alkoholom. Ďalej v odvolaní uviedol, že sa do svojej firmy nedostal, pretože sa manželka v októbri 2013 dostala do autoservisu. Tento čin rieši s políciou. Navrhuje, aby bol posunutý dátum splatnosti k 20. dňu v mesiaci vzhľadom na to, že poberá výplatu v tomto dátume.

K podanému odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku prvostupňového súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a potom ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na

úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie otca nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil (§ 153 ods. 3 O.s.p.). Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd udáva.

Odvolanie bolo podané otcom maloletých detí proti výroku prvostupňového rozsudku, ktorým bolo určené výživné na maloleté deti pochádzajúce z manželstva účastníkov. Otec v podanom odvolaní namieta stanovenú výšku výživného, ktorú považuje za príliš vysokú.

Určené výživné prvostupňovým súdom zo strany otca k maloletým deťom zodpovedá zákonným kritériám. Náklady na výživu sú primerané potrebám maloletých detí. Výživným sa nerozumejú iba náklady na stravu, oblečenie, školské potreby, ale aj náklady na kultúrny, športový, ako aj celkový spoločenský život. Prvostupňový súd správne zohľadnil možnosti oboch rodičov a určené výživné zodpovedá zákonným kritériám.

Podľa § 62 ods. 2 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Prvostupňový súd vychádzal pri určení možností a schopností otca ako povinného rodiča, vychádzal z listinných dôkazov preukazujúcich výšku jeho mesačného príjmu, ako aj z jeho tvrdení. Pokiaľ otec v odvolaní namieta, že prvostupňový súd neprihliadol dostatočne a nezohľadnil výšku jeho mzdy a reálne výdaje v súvislosti s následne určenou výškou výživného na maloleté deti, odvolací súd udáva. Prvostupňový súd správne zhodnotil a prihliadol na reálne možnosti schopnosti otca, na jeho vzdelanie, pracovné skúsenosti, ako aj na odôvodnené jeho výdaje. Pokiaľ ide o výdaje súvisiace s platením dlhov, ktoré vznikli počas manželstva rodičov, tak tieto budú predmetom vyrovnania bezpodielového spoluvlastníctva manželov rodičov.

Odvolací súd konštatuje, že náklady na výživu oboch detí zodpovedajú ich veku a potrebám. Výdavky nie sú nadmerné ani neprimerané a korešpondujú so súčasným charakterom doby. Výživné je osobným právom dieťaťa a má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Je potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že matka sa o obe maloleté deti stará, zabezpečuje osobnú starostlivosť a výživné zo strany otca matky spočíva v poskytovaní aj tejto osobnej starostlivosti o maloleté deti a spoločnú domácnosť.

V zmysle § 28 Zákona o rodine je súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. V zmysle tohto zákonného ustanovenia je garantované právo rodičov vychovávať svoje deti a naopak deťom sa zaručuje právo na rodičovskú starostlivosť a výchovu. Tento zaručený princíp ochrany práv teda zahrňuje zo strany rodičov zabezpečenie podmienok materiálnej i nemateriálnej povahy k tomu, aby sa dieťa mohlo dostatočne rozvíjať. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tie sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom podľa kritérií uvedených v § 62 ods. 2 Zákona o rodine, pričom povinnosťou súdu je vždy prihliadnuť k všetkým dôležitým okolnostiam, u každého rodiča zvlášť, prihliadnuť na vek, vyspelosť dieťaťa, prihliadnuť na nevyhnutné potreby a potreby, ktoré sú nad rámec bežných potrieb, náklady ktoré súvisia so zdravotným stavom maloletých detí, je nutné prihliadnuť na majetkové pomery oboch rodičov a následne až tak zhodnotiť možnosti, schopnosti otca ako povinného a zhodnotiť odôvodnené potreby maloletých detí.

Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených potrieb (jedlo ošatenie obuv atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, pričom výživné má slúžiť aj na uspokojovanie potrieb, ktoré sa vyskytujú nepravidelne za dlhšie obdobie alebo ktoré sú úplne náhodné a aj s týmto odôvodneným potrebám musí súd prihliadnuť. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. To znamená, že rodič sa tejto svojej povinnosti nemôže zbaviť, prípadne ju obmedziť zmluvou alebo dohodou s druhým rodičom, ktorý je platobným miestom výživného (výživné sa najčastejšie platí k rukám rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do starostlivosti) napr. o tom, že vyživovaciu povinnosť bude plniť buď v nižšej sume ako určil súd alebo formou iných plnení (napr. kupovanie ošatenia a pod). Vyživovacia povinnosť k dieťaťu nie je obmedzená dosiahnutím určitého veku t.j. ani dosiahnutím plnoletosti, či presiahnutím veku 25. roku života ako to určuje Zákon o prídavku na dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom trvá tak, ako ju vníma Zákon o rodine trvá do času, pokiaľ dieťa nie je schopné sa samé živiť. Táto okolnosť je taktiež individuálna. Dieťa môže byť schopné sa samostatne sa živiť po ukončení strednej školy (ak mu to podmienky na trhu práce umožňujú), alebo prípadne až po ukončení štúdia na vysokej škole. Ak sa dieťa rozhodne študovať na ďalšej vysokej škole, súd spravidla určí, že vyživovacia povinnosť k dieťaťu zanikla, práve z dôvodu splnenia zákonnej podmienky, ktorou je schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť. Súd však túto okolnosť posudzujú individuálne. V prípade, ak je dieťa schopné samé sa živiť, povinný rodič musí podať návrh na zrušenie výživného. To znamená, že schopnosť dieťaťa sa samé živiť automaticky nespôsobuje zánik vyživovacej povinnosti rodičov. Rozhodnutím súdu o zániku vyživovacej povinnosti však vyživovacia povinnosť nezaniká úplne. V prípade, ak potomok v prvom rade stratí schopnosť sa sám živiť, napríklad z dôvodu ťažkej choroby alebo úrazu, rodičom opäť vzniká povinnosť svoje dieťa živiť (pozn. po dovŕšení 18. roku života návrh na určenie výživného podáva na súde potomok).

K návrhu otca na určenie splatnosti výživného k inému dátumu dodáva súd, že je v záujme otca a jeho schopností finančné prostriedky ponechať zo mzdy na plnenie výživného.

Za danej situácie tak námietky otca uvádzané v odvolaní považuje odvolací súd za neopodstatnené. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.), vrátane výroku o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.